[1]क्षायकः-यिका, [2]क्षायकः-यिका, [3]चिक्षीषकः-षिका, [4]चेक्षीयकः-यिका ;
[5]क्षेता-त्री, क्षाययिता-त्री, चिक्षीषिता-त्री, चेक्षीयिता-त्री ;
[6]क्षयन्-न्ती, क्षाययन्-न्ती, चिक्षीषन्-न्ती ; —
क्षेष्यन्-न्ती-ती, क्षाययिष्यन्-न्ती-ती, चिक्षीषिष्यन्-न्ती-ती ; —
— क्षाययमाणः, क्षाययिष्यमाणः, — चेक्षीयमाणः, चेक्षीयिष्यमाणः ;
[7]प्रक्षित्-प्रक्षितौ-प्रक्षितः, [8]महीक्षित् ; — —
[9]क्षितम्-क्षितः-क्षितवान्, [10]क्षीणः-[A]क्षीणवान्, [11]प्रक्षीणः-आक्षीणः ;
परिक्षीणः, [12]क्षितायुः-क्षीणायुः [वा भव], क्षीणः क्षितो वा [तपस्वी],
क्षायितम्-तः, चिक्षीषितः, चेक्षीयितः-तवान् ;

---

1. 'अचो ञ्णिति' (7-2-115) इतीकारस्य वृद्धौ, आयादेशः ।
2. ण्यन्ताण्ण्वुलि णिनिमित्तकवृद्धौ सत्यां, 'णेरनिटि' (6-4-51) इति णिलोपे आयादेशे च रूपम् । एवं ण्यन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
3. 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घः । 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वम् । तेन गुणो न । एवं सन्नन्ते सर्वत्र बोध्यम् ।
4. यङन्तात्, 'अकृतत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः । 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इत्यभ्यासस्य गुणः ।
5. अस्य धातोरनुदात्तत्वादिडागमो न भवति । एवं स्यादिप्रत्ययेष्वपि बोध्यम् ।
6. 'कर्तरि शप्' (3-1-68) इति शप्प्रत्यये गुणायादेशौ भवतः ।
7. क्विपि, 'ह्रस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुक् ।
8. **क्षीरस्वामी** भ्वादावेवान्यत्र '**क्षि ऐश्वर्ये**' इति पठति । तन्मते मह्यां क्षयति = ईष्टे इति **महीक्षित्** = राजा इति शब्दनिष्पत्तिर्ज्ञेया ।
9. 'निष्ठायामण्यदर्थे' (6-4-60) इत्यत्र 'अण्यदर्थे' इत्युक्तत्वात् भावकर्मवाचिनि निष्ठाप्रत्यये दीर्घो न भवति ।
10. कर्तरि निष्ठायाम्, 'निष्ठायामण्यदर्थे' (6-4-60) इति दीर्घे, '**क्षियो** दीर्घात्' (8-2-46) इति निष्ठानत्वे, 'अट्कुप्वाङ्नुम्—' (8-4-2) इति णत्वे च रूपम् ।
11. 'आदिकर्मणि क्तः कर्तरि च' (3-4-71) इति कर्तरि क्तः ।
12. 'वाऽऽक्रोशदैन्ययोः' (6-4-61) इति दीर्घविकल्पः । दीर्घपक्षे निष्ठानत्वम् । दीर्घाभावे निष्ठानत्वाभावः ।

A. 'विस्फूर्जद्**क्षीण**घनाघनोपमक्षीजा लजन्तस्त्रिदशानलाञ्जितान् ।
लाजादिहोतृष्वपि लञ्जनप्रदा यस्मिन् विनेशुर्जजनेषु दानवाः ॥' धा. का. 1-32.